

prima instanță: S. Osoianu (Judecătoria Strășeni)
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1123/17

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Maria Ghervas

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Pădure Oleg, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Ivan împotriva lui Pădure Oleg și Burlacu Vladimir cu privire la repararea prejudiciului moral și material cauzat prin infracțiune, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Pădure Oleg și menținută hotărîrea Judecătoria Strășeni din 04 aprilie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 25 ianuarie 2016 Munteanu Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pădure Oleg și Burlacu Vladimir cu privire la repararea prejudiciului moral și material cauzat prin infracțiune.

În motivarea acțiunii reclamantul Munteanu Ivan a indicat că prin sentința Judecătoria Strășeni din 11 mai 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, Pădure Oleg și Burlacu Vladimir au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(1) Cod Penal, cu liberarea de pedeapsă penală a acestora în legătură cu expirarea termenului de prescripție. La fel, a fost admisă în principiu acțiunea civilă împotriva lui Pădure Oleg și Burlacu Vladimir.

Luând în considerație că acțiunea civilă a fost admisă în principiu de către instanța de judecată, solicită încasarea din contul lui Pădure Oleg Ștefan și Burlacu Vladimir Ion în folosul său a sumei de 72 000 lei pentru repararea prejudiciului material și 50 000 lei repararea prejudiciului moral cu un adaus de 20% din fiecare sumă, din motivul deprecierei monedei naționale.

Prin hotărîrea Judecătoria Strășeni din 04 aprilie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la Pădure Oleg și Burlacu Vladimir, în mod solidar, în beneficiul lui Munteanu Ivan prejudiciul material în mărime de 72 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și taxa de stat în mărime de 2 260 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Pădure Oleg a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care a diminua suma prejudiciului material și a respinge pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Pădure Oleg și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 20 martie 2017 Pădure Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin

care a diminua suma prejudiciului material pînă la 4 000 lei și a respinge pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele de fond și apel au favorizat nejustificat intimatul, n-au ținut cont de faptul că intimatul a avut înțelegere în scris cu Burlacu Vladimir, prin care ultimul se obligă să-i achite prejudiciul cauzat în mărime de 8000 lei din care el a fost de acord să achite ½ din suma respectivă, adică 4000 lei, pe care ulterior reclamantul a refuzat s-o primească, solicitînd în instanța de judecată suma exagerată de mare fără careva temei legal.

Intimatul n-a prezentat în ședințele de judecată careva dovezi de confirmarea cauzării lui a prejudiciului moral prin suferințe psihice și fizice, însă instanțele de judecată i-au dat cîștig de cauză.

Eronat a fost apreciată mărimea roadei recoltate în anul 2012 din cota de livadă a intimatului, exagerat de mare s-a apreciat prețul unui kilogram de mere, certificatul eliberat de către întreprinderea „Coop col prod” a Urecop este fals, primit de către intimat prin cunoștință cu șeful întreprinderii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 20 martie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Pădure Oleg în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pădure Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Pădure Oleg.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Pădure Oleg.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru